

[Tove Lindbo Larsen]

ligger i dette forslag. Alle de hovedelementer, vi remser op, er det, der gør, at befolkningen har muligheden for at vælge. Vi vil ikke interessere os for, hvad folk spiser, og hvad de har i deres gryder, men vi vil give dem mulighed for at vælge det rigtige. Det er det, der ligger i det. Der ligger også en forebyggelse i det, for at vi ikke skal komme i den situation, at sygdomsstatistikken bliver værre og værre.

Vi vil også gerne være med til at beslutte, at de værste forarbejdede produkter skal væk. Det må i hvert fald være sådan, at der stilles minimumskrav til dem. Det er et af hovedelementerne, som skal drøftes under næste punkt på dagsordenen; derfor er jeg slet ikke gået ind på det nu. Det er bare ét af dem, og det bliver også et meget vigtigt spørgsmål.

Jeg nævnte spørgsmålet om forebyggelse. Det er helt klart, at skal man forebygge grundigt – det er forebyggelsesrådet også interesseret i – på dette område som på mange andre områder, så er det nødvendigt at tage både undervisning og vejledning op. Fru Anne Grete Holmsgård var i sit indlæg inde på, at man måtte tage undervisningsspørgsmålet op i hele uddannelsessystemet, hvor det er relevant. Det er jeg meget enig i, for det skal ikke alene gøres i folkeskolen. Selvfølgelig lægger vi grundlaget for mange af vores spisevaner tidligt i vores livsperiode, men det er helt klart, at der er mange ting, man glemmer, og der er også mange ting, som ændrer sig undervejs, og derfor er det nødvendigt at tage dem op på et senere tidspunkt i uddannelsesforløbet.

Det er klart, at læreruddannelsen skal beskæftige sig med ernæringsspørgsmål. Det er også klart, at de pædagogiske fag skal tage fat på disse spørgsmål. Sygeplejerskerne har det, plejepersonalet har det, men lægeuddannelsen har det i så beskedent omfang, at det er helt uhyggeligt. Derfor er det nødvendigt, at vi tager fat på rapporten fra de videregående uddannelsers arbejdsgruppe, hvor man har lavet en opstilling over, hvor manglerne i hele dette billede egentlig er. Og der er sådan noget som lægeuddannelsen, hvor lægerne bestemt burde vide noget mere om disse ting. Det er noget, vi virkelig skal tage fat på.

Der er en relativt ny uddannelse som diætist. Her beskæftiger man sig med diætlære og med ernæringslære, og det ville være nyt-

tigt, hvis folk, som har ernæringsproblemer, havde mulighed for at tale meget mere med disse særligt uddannede folk på området.

Det ville også være meget nyttigt, om man i den offentlige sektor ville tage mere fat på dette spørgsmål. Jeg kender kommuner, der har ansat en koordinerende, ja, konsulent bliver det vel nærmest, som vejleder alle de institutioner, der findes i kommunen. Det er vigtigt, at man også i børneinstitutionerne, hvor man ikke altid har uddannet personale, kan få den nødvendige vejledning. En uddannelse som f.eks. husholdningslærer eller diætist er fremragende. Der var mange, mange ting, man kunne tage fat på.

Det helt afgørende er, at man forebygger en sygdomssituation. Det er også noget, der drejer sig om samfundets penge. Derfor må vi tage alvorligt fat på denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

### **Formanden:**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

### **12) Første behandling af lovforslag nr. L 137:**

*Forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m.m.*

Af Dorte Bennedsen (S) og Tommy Dinesen (SF) m. fl.

(Fremsat 20/3 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

### *Forhandling*

### **Miljøministeren (Chr. Christensen):**

Det fremsatte forslag om ændring af levnedsmiddeloven må ses i sammenhæng med den indgående drøftelse, der gennemførtes i folketinget sidste år, sidst i forbindelse med